

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2008-2009

10 MAART 2009

Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, betreffende het sluiten der deuren in familiezaken

(Ingediend door mevrouw Christine Defraigne
en de heren Philippe Mahoux
en Christophe Collignon)

TOELICHTING

Na de bespreking in de Senaat van de wetsvoorstellen tot invoering van het sluiten der deuren in familiezaken, [respectievelijk ingediend door Christine Defraigne (4-295/1, en tijdens de vorige zittingsperiode onder het nummer 3-1466/1) en Philippe Mahoux en Christophe Collignon (stuk 4-560/1)]S, hebben de Raad van State en de Hoge Raad voor de Justitie elk een advies over deze aangelegenheid uitgebracht. Het onderhavige wetsvoorstel maakt een synthese van deze twee wetsvoorstellen die hetzelfde doel hebben, en houdt rekening met de opmerkingen en suggesties van de Raden.

In eerste instantie stellen de indieners vast dat de Raad van State in zijn advies nr. 44.203/2 van 2 juni 2008 (1) besluit dat het sluiten der deuren in familiezaken toegestaan is in het licht van artikel 148, eerste lid, van de Grondwet, van artikel 6, § 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, en van artikel 14, § 1, derde zin, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

De Raad oordeelt immers dat, hoewel de openbaarheid van de terechtzittingen verantwoord is om de rechtzoekende te beschermen tegen een geheime rechtspraak die aan het toezicht van het publiek ontsnapt, om een billijk proces te waarborgen, of nog om het vertrouwen van de burgers in de hoven en rechtbanken te helpen behouden, «de wetgever een hele categorie van zaken kan onttrekken aan het toepassingsgebied van deze algemene regel wanneer dit noodzakelijk wordt geacht voor de bescherming

(1) Stuk Senaat 4-295/2.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2008-2009

10 MARS 2009

Proposition de loi modifiant le Code judiciaire, relatif au huis clos en matière familiale

(Déposée par Mme Christine Defraigne
et MM. Philippe Mahoux
et Christophe Collignon)

DÉVELOPPEMENTS

Suite à l'étude au Sénat des propositions de loi visant à introduire le huis clos en matière familiale [déposées respectivement par Christine Defraigne (doc. 4-295/1 et sous l'ancienne législature sous le n° 3-1466/1) et Philippe Mahoux et Christophe Collignon (doc. 4-560/1)], le Conseil d'État et le Conseil supérieur de la Justice ont chacun émis un avis sur cette problématique. La présente proposition de loi vise à faire la synthèse des deux propositions de loi ayant le même objectif et à répondre aux remarques et suggestions de ces instances.

À titre préliminaire, les auteurs constatent que le Conseil d'État dans son avis n° 44.203/2 du 2 juin 2008 (1) conclut à l'admissibilité de l'introduction du huis clos en matière familiale au regard de l'article 148, alinéa 1er de la Constitution, de l'article 6, § 1er, de la Convention européenne des droits de l'homme et de l'article 14, § 1er, troisième phrase, du Pacte international relatif aux droits civils et politiques.

En effet, il considère que si le principe de la publicité des audiences se justifie dans un souci de protéger le justiciable contre une justice secrète échappant au contrôle du public, d'assurer un procès équitable ou, encore, de contribuer à préserver la confiance des citoyens dans les cours et tribunaux, «le législateur peut soustraire toute une catégorie d'affaires du champ d'application de cette règle générale lorsque cela est jugé nécessaire à la protection de la morale, de l'ordre public ou de la sécurité nationale ou pour

(1) Doc. Sénat 4-295/2.

van de goede zeden, de openbare orde of 's lands veiligheid, of om de belangen van minderjarigen en het privéleven van de partijen te beschermen» (1).

De Raad van State gaat er net als de indieners van het wetsvoorstel van uit dat het recht op een openbaar proces afgewogen moet worden tegen een ander even fundamenteel recht, het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, dat gewaarborgd wordt door artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, en in bepaalde omstandigheden, het recht op menselijke waardigheid dat gewaarborgd wordt door artikel 23, eerste lid, van de Grondwet.

Nu het vaststaat dat het sluiten der deuren in familiezaken wettelijk toegestaan is, moet men bepalen voor welke specifieke procedures het wenselijk is. Daarvoor verwijzen de indieners van het wetsvoorstel onder meer naar het advies van de Hoge Raad voor de Justitie, die van oordeel is « dat de openbaarheid van de terechtzitting de regel is en moet blijven », maar ook « dat de behandeling met gesloten deuren, als uitzondering, gerechtvaardigd is voor bepaalde familierechtelijke procedures en in het bijzonder voor familiale geschillen over het ouderlijk gezag, de huisvesting en het persoonlijk contact met de grootouders » (2).

Het doel van dit wetsvoorstel is tweevoudig.

Eenzijds wordt het sluiten der deuren waar nodig uitgebreid tot de familiezaken. Anderzijds wordt, zoals de Raad van State voorstelt, de verwijzing naar de gezamenlijke procedures waarop behandeling met gesloten deuren van toepassing is, in haar geheel opgenomen in artikel 757 van het Gerechtelijk Wetboek en worden de bijzondere bepalingen ter zake opgeheven (3).

Dit zal zorgen voor een uniformisering en een betere leesbaarheid van het toepassingsgebied van het sluiten der deuren in familiezaken.

Wat het toepassingsgebied *rationae materiae* van het sluiten der deuren betreft, breiden de indieners het uit tot de aangelegenheden die de Hoge Raad voor de Justitie specifiek aangeeft, met name de « familiale geschillen over het ouderlijk gezag, de huisvesting en het persoonlijk contact met de grootouders ».

Het sluiten der deuren in deze procedures die dikwijls conflictueus zijn, biedt een betere bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken partijen en hun kinderen. Vele zaken die tijdens de

préservier les intérêts de mineurs et la vie privée des parties» (1).

Le Conseil d'État, tout comme les auteurs de la proposition de loi, postule que le droit à un procès public est à mettre en balance avec un autre droit tout aussi fondamental, le droit au respect de la vie privée et familiale, garanti par l'article 22 de la Constitution, l'article 8 de la CEDH et l'article 17 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, voire dans certaines circonstances, le droit à la dignité humaine proclamé par l'article 23, alinéa 1er, de la Constitution.

La légalité de la démarche visant à appliquer le huis clos en matière familiale étant acquise, reste à déterminer les procédures spécifiques pour lesquelles elle est opportune. Pour répondre à cette question, les auteurs de la proposition de loi se réfèrent, entre autres, à l'avis du Conseil supérieur de la Justice qui bien que considérant que « la publicité des audiences est et doit rester le principe » avance que « le huis clos, comme exception, se justifie dans certaines procédures de droit familial et particulièrement dans les conflits familiaux relatifs à l'autorité parentale, à l'hébergement et aux relations personnelles avec les grands-parents » (2).

L'objectif de cette proposition de loi sera double.

D'une part, étendre le huis clos aux matières familiales qui le nécessitent. D'autre part, grouper, conformément à la suggestion du Conseil d'État, à l'article 757 du Code judiciaire, le renvoi à l'ensemble des procédures en matière familiale auxquelles s'applique le huis clos et abroger les dispositions particulières en la matière (3).

Dès lors, une uniformisation et une meilleure lisibilité du champ d'application du huis clos en matière familiale seront assurées.

En ce qui concerne le champ d'application *rationae materiae* du huis clos, les auteurs de la proposition de loi l'étendent aux matières spécifiquement citées par le Conseil supérieur de la Justice, à savoir les « conflits familiaux relatifs à l'autorité parentale, à l'hébergement et aux relations personnelles avec les grands-parents ».

Le huis clos, dans ces procédures régulièrement conflictuelles, assurerait une protection de la vie privée des parties concernées et de leurs enfants. Il se justifie en raison du caractère intime privé des

(1) Advies Raad van State, op. cit., punt 7.3.

(2) Advies over de zittingen met gesloten deuren in familiezaken, goedgekeurd door de algemene Vergadering van 5 november 2008.

(3) Advies van de Raad van State, op. cit., bijzonder opmerking nr. 2.

(1) Avis du Conseil d'État, op. cit., point 7.3.

(2) Avis relatif aux audiences à huis clos dans les matières familiales approuvé par l'Assemblée générale du 5 novembre 2008.

(3) Avis du Conseil d'État, op. cit., observation particulière n° 2.

pleidooien uiteengezet worden om de rechter over de toestand in te lichten zijn immers van intieme, private aard, en die zaken openbaar maken biedt geen enkele meerwaarde. Een ander voordeel is dat de partijen en getuigen zich openlijk kunnen uitspreken over zeer persoonlijke aangelegenheden zonder te moeten vrezen voor nieuwsgierigheid of commentaar van het publiek. Ook de Hoge Raad voor de Justitie redeneert in die zin: de behandeling met gesloten deuren « zal bevorderlijk zijn voor een serener verloop van het debat, en de conflicten zullen worden geregeld en op een meer menselijke wijze worden benaderd. Het zal bevorderlijk zijn voor rechterlijke beslissingen die beter worden aanvaard door de partijen ».

Bovendien hebben beslissingen in familiale aangelegenheden alleen gevolgen voor het privé-leven van de partijen, en niet voor derden. Dit is een bijkomende reden om de elementen die tot deze beslissing geleid hebben, niet in het openbaar te bespreken.

Daarnaast is het in procedures betreffende het ouderlijk gezag en de huisvesting niet logisch dat zij alleen met gesloten deuren plaatsvinden wanneer het om gehuwde koppels gaat. Sinds de nieuwe wet van 27 april 2007 tot hervorming van de echtscheiding vinden de zittingen ter zake in raadkamer plaats (artikel 1255 van het Gerechtelijk Wetboek). Via deze recente wijziging heeft de wetgever ervoor willen zorgen dat de persoonlijke levenssfeer van de partijen werd geëerbiedigd en dat zij zich vrij konden uitspreken over hun geschillen van persoonlijke aard.

Er is dus geen reden om andere regels toe te passen voor burgerlijke zittingen betreffende de bewaring van kinderen van niet-gehuwde koppels voor de jeugdrechtbank dan voor ouders die voor diezelfde rechtbank vechten om de bewaring van een kind na een echtscheiding. Het is een kwestie van samenhang.

Ten slotte herinneren wij eraan dat dit soort aangelegenheden in andere Europese landen niet in openbare terechtzitting behandeld wordt.

Om al deze redenen lijkt het volkomen gerechtvaardigd om de procedures betreffende het ouderlijk gezag (artikelen 374 en 387*bis* van het Burgerlijk Wetboek) en de persoonlijke betrekkingen met een grootouder (artikelen 375*bis* van het Burgerlijk Wetboek) in raadkamer te laten plaatsvinden.

Hetzelfde geldt voor de de verzoeken betreffende de bescherming van het grensoverschrijdend hoederecht en bezoekrecht, bedoeld in hoofdstuk XII*bis* van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek.

De indieners van het wetsvoorstel wensen echter een stap verder te gaan en ook geschillen betreffende de uitkeringen tot levensonderhoud met gesloten deuren te laten behandelen. Deze aangelegenheden zijn immers nauw met elkaar verbonden. Het bedrag van de uitkering is helaas vaak waar het om draait in

éléments qui seront exposés en plaidoirie afin que le juge comprenne la situation mais dont la publicité n'apporte aucun plus. Il permettrait également aux parties et témoins de s'exprimer franchement sur des questions très personnelles sans avoir à craindre la curiosité ou les commentaires du public. Dans le même sens, le Conseil supérieur de la Justice indique que le huis clos « favorisera les conditions d'un débat serein, menant à l'apaisement des conflits et une approche plus humaine de ceux-ci. Il favorisera l'émergence de décisions judiciaires mieux acceptées par les parties ».

De plus les décisions prises dans ces matières familiales n'ont d'incidence que dans la vie privée des parties. Aucune pour les tiers. C'est une raison supplémentaire pour que les éléments ayant abouti à cette décision ne soient pas débattus publiquement.

Par ailleurs, en ce qui concerne les procédures relatives à l'autorité parentale et à l'hébergement, il n'est pas cohérent qu'elles ne se déroulent à huis clos que lorsqu'elles concernent des couples mariés. En effet, depuis la nouvelle loi réformant le divorce du 27 avril 2007, les audiences en cette matière ont lieu en chambre du conseil (article 1255 du Code judiciaire). Par cette modification récente, le législateur a voulu garantir aux parties le respect de leur vie privée et la possibilité pour elles de s'exprimer librement à propos de leurs différends d'ordre personnel.

Dès lors, il n'y a pas de raison qu'un traitement différent s'applique aux audiences civiles relatives à la garde d'enfants de couples non mariés qui se déroulent devant le tribunal de la jeunesse ou lorsque des parents s'entredéchirent sur la garde d'un enfant devant ce même tribunal après un divorce. C'est une question de cohérence.

Enfin, rappelons que dans d'autres pays européens, ce genre d'affaires n'est pas traité en audience publique.

Tous ces arguments justifient amplement que les procédures relatives à l'autorité parentale et l'hébergement (articles 374 et 387*bis* du Code civil) ainsi qu'aux relations personnelles avec un grand-parent (article 375*bis* du Code civil) se déroulent en chambre du conseil.

Il en est de même pour les demandes relatives à la protection des droits de garde et de visite transfrontalières prévues au chapitre XII*bis* du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire.

Cependant, les auteurs de la proposition de loi souhaitent franchir un pas supplémentaire en garantissant également le huis clos au contentieux des pensions alimentaires. En effet, ces matières sont intimement liées. Le montant des pensions alimentaires est souvent, malheureusement, le nœud du conflit

een conflict betreffende ouderlijk gezag en huisvesting. Om alle hierboven uiteengezette redenen moeten de debatten hierover ook in alle discretie kunnen plaatsvinden. Het wetsvoorstel breidt het sluiten der deuren dan ook uit tot hoofdstuk XII van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek.

Eveneens met het oog op de samenhang breiden de indieners het sluiten der deuren uit tot het kort geding betreffende de voorlopige maatregelen die betrekking hebben op de persoon, op het levensonderhoud en op de goederen, zowel van de partijen als van de kinderen (artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek).

Voor een betere leesbaarheid van de procedures waarop het sluiten der deuren wordt toegepast, vullen de indieners artikel 757 van het Gerechtelijk Wetboek, dat de openbaarheid van de zittingen vastlegt, aan met een tweede lid dat voorziet in de verwijzing naar de gezamenlijke procedures waarop behandeling met gesloten deuren van toepassing is. Tezelfdertijd worden, zoals de Raad van State voorstelt, de bijzondere bepalingen die het sluiten der deuren in deze aangelegenheden instellen, opgeheven.

Zoals de Hoge Raad voor de Justitie voorstelt, moet de terechtzitting met gesloten deuren aanpasbaar zijn. Er moet een zekere soepelheid ingebouwd worden, in het bijzonder, zoals hieronder wordt uitgelegd, wat de personen die de zittingen mogen bijwonen betreft, zodat zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de bijzonderheden van elke zaak. Dat is een essentiële voorwaarde voor een rechtvaardig en menselijk gerecht.

De rechter, een partij of het Openbaar ministerie kan vragen om de openbaarheid weer in te stellen voor het geheel of een deel — pleidooien, horen van de partijen, verslagen — van de procedure. Het is de rechter die, naar gelang van de omstandigheden van de zaak, daarover zal beslissen. Daarbij moet hij zijn keuze met redenen omkleeden. Maar hij behoudt de mogelijkheid om de terechtzitting weer openbaar te maken. Het evenredigheidsbeginsel waarop de Raad van State aandringt, wordt dus nageleefd (4).

Bovendien kan de rechter dank zij de manier waarop het wetsvoorstel is geformuleerd, beslissen om de toegang tot de terechtzittingen te verbieden voor het publiek, en toe te staan voor de naasten van de partijen of hun kinderen. De aanwezigheid van sommige personen, zoals bijvoorbeeld de nieuwe partner van een lid van het koppel dat strijdt voor het hoederecht over de kinderen, kan leiden tot een beter inzicht in en dus begrip van de situatie die aanleiding geeft tot het conflict. Zo kan ook de best mogelijke oplossing worden gevonden.

In artikel 757 van het Gerechtelijk Wetboek zullen de volgende procedures samengevoegd worden :

relatif à l'autorité parentale et l'hébergement. Les débats y relatifs doivent donc se réaliser à l'abri des regards indiscrets pour toutes les raisons explicitées ci-dessus. Dès lors, la proposition de loi étend le huis clos au chapitre XII du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire.

Toujours dans un souci de cohérence, les auteurs de la proposition de loi étendent également le huis clos aux référés concernant les mesures provisoires relatives à la personne, aux aliments et aux biens des parties et de leurs enfants visées à l'article 1280 du Code judiciaire.

Afin d'assurer une meilleure lisibilité des procédures auxquelles sont appliquées le huis clos, les auteurs complètent l'article 757 du Code judiciaire, qui établit actuellement le principe de la publicité des audiences, par un deuxième alinéa prévoyant le renvoi à l'ensemble des procédures en matière familiale auxquelles s'applique le huis clos. Dans le même temps, conformément à la remarque du Conseil d'État, les dispositions particulières assurant le huis clos dans ces matières sont abrogées.

Cependant, il s'agit, comme le préconise le Conseil supérieur de la Justice, d'un huis clos modulable. Une certaine souplesse doit être assurée, notamment, comme expliqué ci-dessous, quant aux personnes pouvant assister aux audiences, afin de répondre au mieux aux spécificités de chaque affaire. C'est une condition essentielle pour assurer une justice équitable et humaine.

Le juge, une partie ou le ministère public peut demander d'en revenir à la publicité de tout ou une partie — plaidoiries, auditions des parties, rapports — de la procédure. C'est le juge qui, en fonction des circonstances de la cause, tranchera en motivant les raisons de son choix. Mais la possibilité de revenir à l'audience publique lui est laissée. Le principe de proportionnalité est donc respecté de la manière préconisée par le Conseil d'État (4).

Par ailleurs, le libellé de la proposition de loi permet au juge de décider d'interdire l'accès des audiences au public tout en le garantissant aux proches des parties ou de leurs enfants. La présence de certaines personnes, comme, par exemple, le nouveau compagnon d'un membre du couple qui se bat pour la garde de leur enfant, pourrait permettre une meilleure appréhension et donc compréhension de la situation donnant lieu au conflit. Ceci participerait à trouver la meilleure solution au litige.

Seront ainsi regroupées à l'article 757 du Code judiciaire les procédures suivantes :

(1) Advies van de Raad van State, *op. cit.*, punt 8.

(1) Avis du Conseil d'État, *op. cit.*, point 8.

1. Procedures waarvoor reeds voorzien is in het sluiten der deuren :

— adoptie (hoofdstuk VIII*bis* van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek), waarvoor artikel 1231/1 van het Gerechtelijk Wetboek reeds in het sluiten der deuren voorziet;

— voogdij over minderjarigen (hoofdstuk IX van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek), waarvoor de artikelen 1235 en 1236*bis* van het Gerechtelijk Wetboek reeds in het sluiten der deuren voorzien;

— onbekwaamverklaring (hoofdstuk X van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek), waarvoor artikel 1249 van het Gerechtelijk Wetboek reeds in het sluiten der deuren voorziet;

— vorderingen van echtgenoten betreffende hun wederzijdse rechten en verplichtingen en hun huwelijksvermogensstelsel (hoofdstuk X*bis* van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek), waarvoor artikel 1253*quater* van het Gerechtelijk Wetboek reeds in het sluiten der deuren voorziet;

— echtscheiding, scheiding van tafel en bed en scheiding van goederen (hoofdstuk XI van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek), waarvoor artikel 1255, § 6, van het Gerechtelijk Wetboek reeds in het sluiten der deuren voorziet.

2. Procedures die de Hoge Raad voor de Justitie specifiek vermeldt :

— ouderlijk gezag en huisvesting (artikelen 374 en 387*bis* van het Burgerlijk Wetboek);

— recht op persoonlijke betrekkingen met een grootouder (artikel 375*bis* van het Burgerlijk Wetboek);

— verzoeken betreffende de bescherming van het grensoverschrijdend hoederecht en bezoekrecht (hoofdstuk XII*bis* van Boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek).

3. Procedures betreffende de uitkeringen tot levensonderhoud (hoofdstuk XII van boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek).

4. Procedures in kort geding betreffende de voorlopige maatregelen die betrekking hebben op de persoon, op het levensonderhoud en op de goederen, zowel van de partijen als van de kinderen (artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek).

*
* *

1. Les procédures pour lesquelles le huis clos est déjà prévu :

— de l'adoption, (chapitre VIII*bis* du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire) dont le huis clos est actuellement prévu par l'article 1231/1 du Code judiciaire;

— de la tutelle des mineurs (chapitre IX du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire) dont le huis clos est actuellement prévu par l'article 1235 et 1236*bis* du Code judiciaire;

— de l'interdiction (chapitre X du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire) dont le huis clos est actuellement prévu par l'article 1249 du Code judiciaire;

— des demandes des époux relatives à leurs droits et devoirs respectifs et à leur régime matrimonial (chapitre X*bis* du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire) dont le huis clos est actuellement prévu par l'article 1253*quater* du Code judiciaire;

— du divorce, de la séparation de corps et de la séparation de biens (chapitre XI du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire) dont le huis clos est actuellement prévu par l'article 1255 § 6 du Code judiciaire.

2. Les procédures spécifiquement visées par le Conseil supérieur de la Justice :

— l'autorité parentale et l'hébergement (articles 374 et 387*bis* du Code civil);

— droit aux relations personnelles avec un grand-parent (article 375*bis* du Code civil);

— les demandes relatives à la protection des droits de garde et de visite transfrontalières (chapitre XII*bis* du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire).

3. Les procédures relatives aux pensions alimentaires (chapitre XII du livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire).

4. Les procédures en référé concernant les mesures provisoires relatives à la personne, aux aliments et aux biens des parties et de leurs enfants visées à l'article 1280 du Code judiciaire.

Christine DEFRAIGNE.
Philippe MAHOUX.
Christophe COLLIGNON.

*
* *

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 757 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met twee leden, luidend als volgt:

«In afwijking van het eerste lid vinden de pleidooien en verslagen betreffende de procedures in eerste aanleg en in beroep, bedoeld in artikel 1280 en in de hoofdstukken VIII*bis*, IX, X, X*bis*, XI, XII en XII*bis* van boek IV van het vierde deel van dit Wetboek, alsook de procedures bedoeld in de artikelen 374, 375*bis* en 387*bis* van het Burgerlijk Wetboek, in raadkamer plaats.

Ofwel ambtshalve, ofwel op vraag van het openbaar ministerie of een van de partijen, kan de rechter echter, bij met redenen omklede beslissing, het sluiten der deuren aanpassen, dan wel de openbaarheid van de terechtzittingen herstellen.»

Art. 3

Artikel 1231-1 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 4

In artikel 1235, eerste lid, 1° van hetzelfde Wetboek, worden de woorden «in raadkamer» geschrapt.

Art. 5

In artikel 1236*bis* van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden «in raadkamer» geschrapt;

2° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de tweede zin geschrapt.

PROPOSITION DE LOIArticle 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 757 du Code judiciaire est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

«Par dérogation à l'alinéa 1er, les plaidoyers et rapports relatifs aux procédures, en première instance et en appel, visées à l'article 1280 et aux chapitres VIII*bis*, IX, X, X*bis*, XI, XII et XII*bis* du livre IV de la quatrième partie du présent Code, ainsi que les procédures visées aux articles 374, 375*bis* et 387*bis* du Code civil se déroulent en chambre du conseil.

Toutefois, soit d'office, soit à la demande du ministère public ou d'une partie, le juge peut, par décision motivée, modaliser le huis clos ou en revenir à la publicité des audiences.»

Art. 3

L'article 1231-1 du même Code est abrogé.

Art. 4

Dans l'article 1235, alinéa 1er, 1°, du même Code les mots «en chambre du conseil» sont abrogés.

Art. 5

Dans l'article 1236*bis* du même Code les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots «en chambre du conseil» sont abrogés;

2° dans le paragraphe 4, alinéa 1er, la deuxième phrase est abrogée.

Art. 6

Artikel 1249, eerste zin, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt: «De partijen worden opgeroepen bij gerechtsbrief.».

Art. 7

In artikel 1253*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1976, wordt punt *a)* vervangen als volgt:

«*a)* poogt de rechter de partijen te verzoenen;».

Art. 8

In artikel 1255, § 6, van hetzelfde Wetboek, wordt het tweede lid opgeheven.

3 maart 2009.

Art. 6

L'article 1249, première phrase, du même Code est remplacée par ce qui suit: «Les parties sont appelées par pli judiciaire.».

Art. 7

Dans l'article 1253*quater* du même Code, inséré par la loi du 14 juillet 1976, le *a)* est remplacé par ce qui suit:

«*a)* le juge tente de concilier les parties;».

Art. 8

Dans l'article 1255, § 6, du même Code, l'alinéa 2 est abrogé.

3 mars 2009.

Christine DEFRAIGNE.
Philippe MAHOUX.
Christophe COLLIGNON.